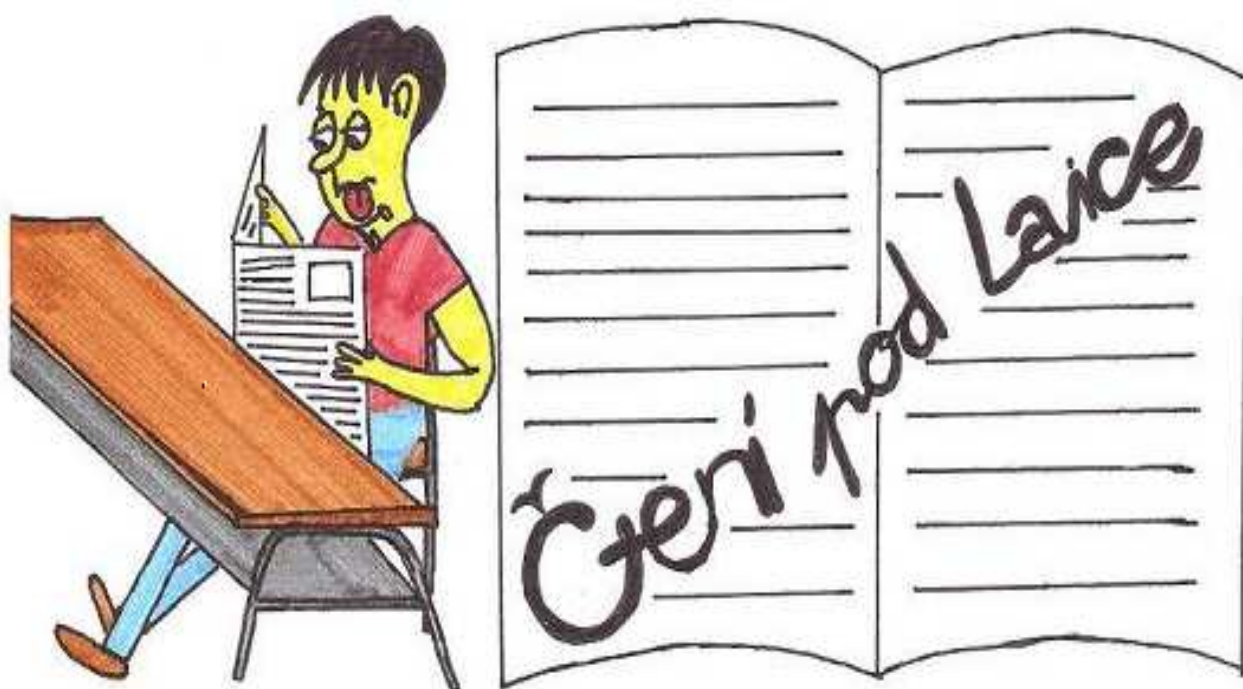

Říjen 2009

Dvuměsíčník ZŠ a MŠ Bolatice

Co se událo od minulého vydání

Milí čtenáři,

opět držíte v ruce nové vydání školního časopisu Čtení pod lavice. I v tomto školním roce bude časopis vycházet stejně tak, jako jste byli zvyklí, tedy jednou za dva měsíce, akorát bude menší změna, a to, že časopis bude mít menší formát. S touto podobou jste se už setkali na konci června, tak doufáme, že se vám bude líbit.☺ To už by na úvod mohlo stačit a teď k tomu, co všechno se událo od začátku září a co nás čeká...

1. září jsme všichni nastoupili do nově zrekonstruované školy. Žáci nižšího stupně mají i nový nábytek, nové třídy a další vybavení. Vyšší stupeň má „pouze“ nová okna, budova je zateplená a má novou fasádu. Ale snad se i na tyto žáky usměje štěstí a díky dotaci z Evropské unie budou mít taky všechno nové...☺

Ve dnech 15. a 16. září proběhl na naší škole sběr starého papíru. O tom, kolik která třída nasbírala a kdo vyhrál první kolo, si můžete přečíst v článku od Jenni.

Od 20. do 30. 9. se uskutečnila výměna v německém Rendsburgu, které se zúčastnilo 10 žáků z našich osmých tříd. Doprovázeli je paní učitelka Pavla Franková a pan učitel Josef Labuda. Jak se tam měli a co všechno viděli a zažili, si přečtěte v článku od Ivany.

Žáci čtvrtých a páté třídy podnikli se svými učitelkami výlet do přírody, který byl součástí projektu VODA. Příspěvky o něm sepsali žáci páté třídy spolu s paní učitelkou Gabrielou Elblovou.

Někteří žáci vyššího stupně navštívili v týdnu od 14. do 20. října v rámci výuky jazyka českého místní knihovnu. Všem se moc líbilo a za výklad a zajímavosti děkujeme paní Janě Štěpánkové.

27. října jedou žáci šestých, sedmých, osmých a devátých tříd na divadelní představení Sugar (Někdo to rád horké). Představení se koná v Divadle Jiřího Myrona v Ostravě a začíná v 10:00 hod.

Ať se nám všem v novém školním roce daří!!!!

I. Kramářová

Sběr starého papíru

Ve dnech 15. – 16. září proběhl na naší škole sběr papíru. Některé třídy chodily sbírat po Bolaticích a snažily se vyhrát. Naopak některé nesbíraly a nechávaly si to na duben, kdy proběhne druhé kolo ve sběru papíru. Většina sbírala poctivě a někteří posbírali jenom to, co měli doma. Tak vás teda nebudu napínat a řeknu vám výsledky soutěže. **Na nižším stupni** se na **prvním místě** umístila **třída 4. B, na druhém třída 3. B a na třetím třída 4. A.** Na **vyšším stupni** se na **prvním místě** umístila třída **6. A, na druhém místě** třída **6. B a na třetím místě** třída **8. A.** Všechny výsledky a kila, co každá třída nasbírala, se přepočítávaly na žáka – počet žáků ve třídě děleno celkovým výsledkem kg. Tak teda abyste se dozvěděli výsledky přesně, tak tady jsou!

Nižší stupeň:

- 1. místo 4. B – celkem** 1290,5 kg, průměr na žáka 71,69 kg
- 2. místo 3. B – celkem** 1857 kg, průměr na žáka 68,77 kg
- 3. místo 4. A – celkem** 1510,5 kg, průměr na žáka 68,65 kg

Vyšší stupeň:

- 1. místo 6. A – celkem** 1832,5 kg, průměr 101,81 kg na žáka
- 2. místo 6. B – celkem** 1907 kg, průměr 95,37 kg na žáka
- 3. místo 8. A – celkem** 1066,5 kg, průměr 53,32 kg na žáka

To byly výsledky soutěže ve sběru papíru. Vítězné třídy budou mít jeden den ředitelské volno a mohou se svými třídními učiteli podniknout nějaký výlet!:-)

Jenni, 8. A

BLEŠÍ TRH

Máte něco pěkného, čeho se chcete zbavit, ale přitom to nechcete vyhodit? Pak je tu pro vás bleší trh!!!

Stačí, když na papír napíšete: **JMÉNO**
TŘÍDU
CO CHCETE PRODAT NEBO DAROVAT
POKUD PRODAT, TAK UVÉST CENU

A vhodíte papír do schránky naproti sborovny....

Domule, 8. A

Výměna 2009, Německo – Rendsburg

20. 9. 2009 jsme měli sraz u restaurace na autobusovém nádraží a jeli jsme auty do Polska. Tam jsme museli počkat, až nám naloží kufry. Pak jsme se rozloučili s rodiči a vyjeli jsme. Byla to dlouhá cesta, ale nenudili jsme se, protože jsme jeli se žáky z polské školy v Rudách. Když jsme po 16-ti hodinové cestě dorazili na místo, tak jsme byli rozděleni do rodin a pak si nás odvezli domů. Večer jsme měli uvítací párty. V úterý jsme si šli prohlédnout školu, pak jsme měli oběd a po obědě jsme si šli prohlédnout město. Ve středu jsme jeli do Kielu, tam jsme jeli lodí a v 18:00 bylo ve škole karaoke. Ve čtvrtek ráno jsme se šli podívat do tříd, pak byl oběd a po obědě jsme se šli podívat na záchranářskou základnu, kde byl vrtulník a Petrovi Šimečkovi dělali EKG. V pátek jsme šli na prohlídku do muzea. Když jsme všechno pečlivě vyfotili, tak jsme šli do školy na oběd a po obědě jsme byli rozděleni do dvou skupin. Jedna skupina šla střílet a druhá plachtit. V sobotu se to prohodilo a zase šli jedni střílet a druzí plachtit, pak jsme měli zbytek dne volno. V neděli byl den s rodinou. V pondělí jsme jeli na kolotoče a bylo to super, k moři a tam jsme si užili

asi nejvíc srandy (mluvím za sebe) a zbytek dne byl volný. V úterý jsme šli po skupinách malovat, pak bylo volno a v 18:00 byla diskotéka. Ve středu následovalo balení, loučení, dostali jsme plno krásných dáreků, a pak jsme museli odjet, ale po cestě jsme si užili ještě spoustu srandy.

Ivana Dominiková, 8. B

FILMOTÉKA...

Gamer

Blízká budoucnost přináší nové zdroje zábavy. Lidé z celé zeměkoule se na síti věnují simulačním hrám, v nichž se v naprosté anonymitě projevují jejich nejskrytější touhy a fantazie. Revoluční hra SPOLEČNOST účastníkům dovoluje kontrolovat a manipulovat skutečnými lidskými tvory skrz nanobuněčnou technologii. Oslnivá, pulzující a návyková hra se světem šíří jako epidemie a stává se drogou číslo jedna pro miliony lidí. To vše díky samotářskému géniovi Kenu Castlovi (Michael C. Hall), vizionářskému zakladateli K-SOFT, nejvlivnějšího technologického konglomerátu na světě. Pokud nás SPOLEČNOST nechá žít život skrz jiné, VRAZI nás nechají skrz jiné zemřít. Souboj na smrt, v němž bohatí

ZAJÍMAVOSTI Z DOMOVA I ZE SVĚTA

hráči ovládají mozky odsouzených, začíná a miliardy lidí na celém světě si naladí tento krvelačný souboj, v němž se tvoří, prodávají a likvidují superhvězdy. Kable (Gerard Butler), hráč číslo jedna, má před sebou poslední zápas, který rozhodne o jeho svobodě, rodině a budoucnosti... Scénář a režii má na svědomí dvojice Mark Neveldine a Brian Taylor.

Akční, Sci-Fi, Thriller – USA, 2009, 95 min. Přístupno od 15 let.

Premiéra: 24. 9. 2009

Jánošík. Pravdivá historie

V našem příběhu poznáváme Jánošíka (Václav Jiráček) jako vojáka Rákocziho vojska. Příběh nejslavnějšího zbojníka, který bohatým bral a chudým dával. Stal se symbolem lidového odporu proti panskému útlaku. Lidová fantazie ho obdařila přímo pohádkovými vlastnostmi. Zázračnou silou, neobyčejnou chytrostí a odvážnými činy. I když byly dosud natočeny čtyři celovečerní filmy o Jánošíkovi, slavného lidového hrdinu příliš neznáme. Známe jen lidovou legendu o slavném zbojníkovi, který bohatým bral a chudým dával a kterého po zradě popravili zavěšením na hák za žebro. Opravdového Juru Jánošíka, mladíka z Těrchové, jehož krátký, ale dramatický život inspiroval generace Slováků k vytvoření legendy, přibližuje až tento nový film.

Režie: Kasia Adamik, Agnieszka Holland
Historický film – Polsko, Slovensko, Česko, 2009, 140 min. Přístupno od 15 let.
Premiéra: 10. 9. 2009

Zdroj: www.cinestar.cz

Matěj Kretek, 9. B

Ochrnula po twisteru z KFC!

Twister se stal osudným pro jedenáctiletou Moniku. Když Monice Samaan ze Sydney bylo sedm let, byla to úplně normální zdravá holka, ráda sportovala a dobře se učila. Jednoho dne vyrazila s rodiči a bratrem do KFC, dala si tam svůj oblíbený twister a netušila, jak jí tahle fastfoodová pochoutka změní život. Kuřecí rolka byla nakažena salmonelou! Jejím následkem má Monika trvale postižený mozek a je ochrnutá. Moničini rodiče se soudí s fastfoodovým gigantem o 10 milionů dolarů. Soud však stále váhá, zda za Moničino postižení může skutečně KFC. A to i přesto, že kontrola, která byla v restauraci provedena týden před návštěvou rodiny Samaanových, prokázala vážné nedostatky a ohodnotila tuto provozovnu jako podprůměrnou!

Moničin otec Amanwial Samaan si je však zcela jistý, že za tragédii, která se jeho dceři přihodila, může KFC. „Monika nám ze svého twisteru dala kousnout, většinu však snědla ona sama,“ prozradil tatínek s tím, že on, jeho manželka Hanna a Moničin bratr Abanoub měli po ochutnání sedviče žaludeční a střevní potíže. Monika, zřejmě protože byla ještě dítě, to však odnesla nejhůř ze všech.

Svou odpověď na celý případ má i KFC: „Onemocněla jen Monika. Nikdo jiný z našich zákazníků se v ten den nenakazil! Máme obsáhlý bezpečnostní systém, který převyšuje australská nařízení. Naše kuře je doručováno do všech provozoven čerstvé a je připravováno v elektronicky kontrolovaných nádobách. Jde tedy o extrémně bezpečnou formu přípravy.“ Zdraví se Monice už nikdy nevrátí, snad jí však soud přiřkne alespoň peníze, které jí pomohou překonat vážné postižení.

Zdroj: Profimedia.cz

Kika, 8. B

Zajímavá fakta o vlasech

- Za jeden měsíc vlasy vyrostou asi o 1 cm.
- Vlasy rostou rychleji ve dne než v noci a v létě rostou víc než v zimě.
- Díky keratinovým vláknům je vlas silnější než hliník.
- Zdravý vlas unese zátěž 50 až 100 g, aniž by se přetrhl.
- Člověku vlasy vypadávají – za den je to přibližně 50 až 150 vlasů.

Kika, 8. B

Na výletě u vody...

Na čtvrtek jsme se všichni těšili. Neučili jsme se a šli jsme na výlet k rybníkům. Ve středu jsme v pracovních činnostech vyráběli lodě z kůry stromů. Ráno jsme se sešli na konci Bolatic a vyrazili jsme směr Křeménky. Cestou jsme si vykládali, a tak nám cesta rychle utekla. U rybníků jsme se rozdělili do družstev a naše družstvo se jmenovalo Plavci. Plnili jsme různé úkoly a pak jsme pouštěli lodičky. Ale nejvíc se mi líbila poznávačka rostlin. Bylo to lehké. A na závěr bylo vyhodnocení, a pak jsme šli společně na oběd. Ale moc unaveni jsme nebyli, a tak paní učitelka řekla, že příště jdeme dál!:-)

Lucie Šulová, 5. A

Dne 24. září jsme šli na výlet k rybníku. Šly s námi ještě dvě třídy, 4. A a 4. B. Měli jsme sraz na konci Bolatic. Po hlavní silnici směrem na Dolní Benešov jsme šli ve velkém zástupu. Po cestě plné prachu jsme se dostali na polní cestu. Ptáci nám zpívali a čas se táhl jak líné ovce. Konečně jsme dorazili na to místo. Rybník, na němž pluly kachny, byl plný žabinců. Nám to ale nevadilo. Nepřišli jsme se tu koupat, ale soutěžit. Po svačině nás paní učitelka Elblová rozdělila do skupin. Prvních pět skupin šlo soutěžit. Zbytek si k názvu skupiny šel vymýšlet pokřik. A soutěže? První soutěž měla paní učitelka Elblová. Přednět báseň a zazpívat píseň o vodě všem šlo. Paní učitelka Náhlíková měla na starost poznávání rostlin a stromů a paní učitelka Gargošová test. Pak každá skupinka vybrala loď, která měla být

nejhezčí a když vyhrála jiná, nic se nestalo. Paní učitelky nám kvůli tomu hlavu neutrhly. Pak se skupiny vyměnily a dělalo se to stejné. Sčítání bodů učitelkám šlo. A vyhráli KŘOVÁCI. Cestou domů nás bolely nohy, tedy jen některé. A mezi nimi jsem byla i já.

Barbora Weiglová, 5. A

Tento týden jsme se učili o vodě. Učili jsme se básničku o vodě, dělali jsme lodičky z kůry a opakovali jsme si různé věci o vodě. Ve čtvrtek jsme šli k rybníku Kamenci, kde jsme se rozdělili do družstev. Dělali jsme tam přírodovědný test, poznávali rostliny, zpívali písničku o vodě a nakonec jsme šli pouštět loďky. Potom jsme šli domů. Výlet k rybníčku se mi líbil a doufám, že tam ještě někdy půjdeme.

Vít Bumba, 5. A

V pondělí jsem přišel do školy a paní učitelka nám zadala básničku. Jmenovala se Voda. Tu básničku jsme se měli naučit do čtvrtka, protože jsme ve čtvrtek šli na rybník a tam jsme měli soutěže, kde byla i ta básnička. V úterý jsme si udělali krásné loďky, které jsme pak pouštěli na ten rybník. Paní učitelka řekla, že sraz bude u autobusové zastávky v 8:00. Já to mám daleko, tak jsem si vzal kolo a nechal ho u Adama Ulitzky. U Adama jsme počkali ještě na Danku a pak jsme šli na tu zastávku. Skoro všichni už tam byli. Když přišel ten poslední, tak jsme vyšli. Cesta byla dlouhá. Jakmile jsme přišli, paní učitelka nás svolala na nástup. My jsme se jmenovali Kachny. První disciplínou byla ta básnička s písničkou, ke které jsme museli tančit. Druhá disciplína byla poznávačka. U obou disciplín jsme dostali plný počet bodů. A třetí byl test. Pak jsme pouštěli ty loďky. Moje loď vyhrála. Zvítězili Křováci, druzí byli Námořníci a třetí SK Okouni. My jsme měli 29 bodů s Piráty a byli jsme čtvrtí a pátí. A pak jsme šli domů.

Jiří Šefčík, 5. A

Jednoho dne ve čtvrtek jsme měli jít se třídou pouštět lodičky z kůry, ale já jsem musel jít na očkování. Vstával jsem už v šest hodin, protože jsem musel být v sedm hodin u paní doktorky v Opavě. Nejprve se mě ptala, co mě trápí a jestli

jsme užíval léky, které mi dala v červnu. Potom šla a z mražáku vytáhla nějaké vodičky. Nakapala mi třináct kapek na levou ruku, pak vzala malé jehličky a do každé kapky píchla. Pak mě poslala do čekárny a říkala, že máme dvacet minut počkat. Po dvaceti minutách mě celá ruka svěděla a na ruce se mi objevily černé tečky. Změřila mi je pravítkem a pak mi řekla, že mám alergii na roztoče a pyly. Potom mi změřila tlak, odebrala krev a pak se mi z toho točila hlava. Po tom všem jsme jeli do Kauflandu a domů.

David Harasim, 5. A

Podzimní básničky

Děti z 2. A dostaly za úkol vymyslet básničku na téma podzim. Za jejich příspěvky moc děkujeme!!!

Drakiáda

Při Drakiádě na Fusáku
létalo tam plno draků.
Můj na sluníčko podívat se chtěl,
vytrhl se a uletěl.
Rozhlédl se a pak rázem
snesl se nám zase na zem.

Pepík Šimeček, 2. A

O hrušce a jablku

Spadla hruška do trávy,
praštila se do hlavy.
Vedle spadlo jablíčko,
posbírej je, Aničko.
Sněž je radši hned,
jsou sladké jak med.

Jakub Schiedek, 2. A

Jablíčka

Máme rádi jablíčka
červená jak růžička.
Sladká jako med
natrhám je hned.
Když jablíčka sníme,
nemocí se nebojíme.

Pepík Šimeček, 2. A

Jablka, banány a hrušky
jsou na nich někdy malé mušky.

Citrony a jablíčka
má doma naše babička.

Daniel Miketa, 2. A

Švestka

Sedí švestka na stromě,
vím, že chutná ohromně.
Až zafouká větříček,
bude švestek košíček.
Košík plný máme,
tak si pochutnáme.

Šimon Plaskura, 2. A

Jablíčko

Copak je to, Evičko?
Vypadá jak klubíčko,
na půlku ho rozdělím,
hvězdičku v něm uvidím.
Jednu půlku tu ti dám
a tu druhou sním si sám.
Víš, co je to, holčičko?
Je to sladké jablíčko.

Eliška Sněhotová, 2. A

Hruštičky mám tuze rád,
můj bráška je můj kamarád.
Hrušky máme rádi oba,
teď je na ně správná doba.

Vojta Jaroš, 2. A

Jablíčka

Jablíčka jsme očesali,
do sklepa jsme si je dali.
Budou se nám hodit v zimě,
Mají hodně vitamínů,
dodají nám velkou sílu.

Pavla Jarošová, 2. A

Jak potkaly jabka hrušky

Když šly jabka na procházku,
držely se na provázku.
Měly líčka červené a očička zelené.
Potkaly pak hezké hrušky,
co dělaly šušky, šušky.
Ani slovo neslyšíme, to se ani nedivíme,
že si s námi hrušky hrály,
jen aby nás oškubaly.
Pak jim daly jabka radu,
jak se dostat na zahradu.
Rovně, vlevo, dozadu,
dostaneš se do sadu.

Dominik Vitek, 2. A

Paprika se usmívá,
protože je pálivá.
Cibule se mračí,
protože se po ní brečí.
Chleba, máslo, pažitka

to je ale dobrotka.
Salát sedí na mezi,
že ho sedět nemrzí.
Rajčata se kutálí,
máma nám je nakrájí
do salátu s ředkvičkou,
jíme všichni vidličkou.

Adriana Miketová, 2. A

Na zahradě v záhonku rostou pěkné
ředkvičky
a kousíček opodál oranžové mrkvičky.
Ten, kdo papá ředkvičky, zdravý je jak
rybička
a kdo papá mrkvičky, má zas zdravá
očička.

Klára Kovalíková, 2.A

Historie klubu Detroit Red Wings

Na samotnou špičku NHL se detroitská Rudá křídla dostala až od ročníku 1932–33, kdy klub koupil milionář James Norris, který také přejmenoval původní Falcons na Red Wings. Už jedna z prvních sezón 'nového' klubu (1935–36) přinesla úspěch v podobě zisku Poháru, ale i prvního vítězství v dlouhodobé soutěži NHL. Už v roce 1943 se Red Wings radovali ze zisku dalšího Stanley Cupu. Skutečně ovládnout NHL se pak klubu podařilo na sklonku čtyřicátých let a hlavně pak v první polovině let padesátých. Detroit hraje v monumentální ledové aréně, která nese jméno slavného boxera Joe Louise. Pokud vzhlednete ke stropu, spatříte rudý dres s číslem devět. Toto číslo nikdo v mužstvu již nenosí, patřilo totiž jedné z největších hokejových legend NHL. Tento tým se celkem osmkrát – z toho sedmkrát za sebou – vyhoupl na nejvyšší příčku celé NHL (1949–55 a 1957) a v letech 1950, 1952, 1954 a 1955 získal i prestižní Stanley Cup. Pak se jim moc nedařilo. Teprve ve druhé polovině osmdesátých let se začala karta obracet a Red Wings se z poslední příčky v NHL roku 1986 dopracovali až k prvnímu místu v divizi ročníků 1987–88 a 1988–89. S rudým dresem Detroitu jsou ovšem spjatá i jména některých československých hokejistů. Petr Klíma, Václav Nedomanský, který hrál za Detroit Red

Wings v letech 1977 až 1982. František Černík a Milan Chalupa pak za Rudá křídla nastupovali v ročníku 1984–85. Skutečný zlom ve výkonech Red Wings přinesl až příchod kouče Scottyho Bowmana v roce 1993. Jeden z nejlepších koučů ligové historie složil vynikající mužstvo, které se stalo lídrem soutěže a po více než čtyřiceti letech vybojovalo pro Detroit další Stanley Cup. A to ne jeden, ale dokonce rovnou dva za sebou. První pokus v roce 1995 sice skončil finálovou porážkou s New Jersey Devils. Okřídlené kolo Detroitu se tedy v sezónách 1996–97 a 1997–98 roztočilo opravdu naplno. I v ročníku 1998–99 patřil Detroit k jednomu z horkých favoritů a po březnových přestupech volných hráčů vypadala síla Rudých křídel skutečně impozantně. Jenže hattrick se nekonal. Naprosto stejný osud čekal na Rudá křídla i o rok později. I v sezóně 2001–02 vsadila Rudá křídla na zkušenost a očekávaná generační výměna se opět nekonala. Místo toho přišli další veteráni – Dominik Hašek, Luc Robitaille, Fredrik Olausson a Brett Hull. Posedmé za devět let získali v základní části přes 100 bodů (116). Historický počet pohárových vítězství tak zaokrouhlili na kulatých deset. Mezi oslavence se zapsal i Dominik Hašek, který ve vyřazovacích zápasech udržel šestkrát čisté konto a tuto metu také hned tak někdo nepřekoná. Vynikající výkony obránce Nicklase Lidströma byly oceněny Conn Smythe Trophy.

Článek byl přejet z <http://www.nhl.cz/>

Vojtěch Schneider, 9. B

Vzpomínka na Patricka Swayzeho

Herec proslavený filmem Hříšný tanec a také televizním seriálem Sever a Jih o nemoci věděl od loňského roku. Jeho lékař George Fisher na začátku března 2008 uvedl, že Swayze má rakovinu slinivky. Přesto herec pokračoval v práci. Natáčel televizní seriál The Beast o veteránovi FBI. Roli přijal ještě předtím, než se dozvěděl o smrtelné nemoci a práce na seriálu ho plně vytížila. Občas musel být na place dvanáct hodin.

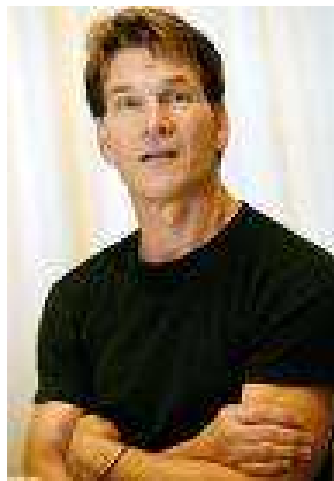
Spolu s manželkou připravoval knihu vzpomínek Ještě jeden tanec, která měla být i o jeho boji s nemocí.

V lednu Swayze připustil, že mu zbývají nanejvýš dva roky života, ale odmítl, že by byl blízko smrti.

Swayze, který se narodil 18. srpna 1952 v Texasu, na sebe v osmdesátých letech upozornil v několika vedlejších rolích, mimo jiné v Coppolově snímku Outsiders a v Rudém úsvitu. Prosadil se v roce 1987 ve filmu Hříšný tanec, kde mu byla partnerkou Jennifer Greyová. K tanci měl blízko, jeho matka vedla houstonský balet. Své taneční kvality prokázal i v broadwayském provedení Pomády. V kariéře tanečníka mu zabránilo staré zranění z fotbalu, protože druhou láskou herce byl sport.

V roce 1991 hrál Swayze v Duchovi, který získal dva Oscary. Jeden byl za scénář, druhý dostala Whoopi Goldbergová za vedlejší roli média.

Zdroj: www.novinky.cz

Robin Šoltys, 9. B

Pověsti z hukvaldského hradu a okolí

zuřil, že se někdo odvážil vzpouzet jeho moci a nechal si alespoň přivést nebohého preclíkáře. Ihned ho uvrhli do hradní mučírny, ale ať se kat snažil, jak mohl, přiznání, kde ukryl dceru, z něj nedostali. Marně hejtman vymýšlel další a další muka, preclíkář nepromluvil. Za trest jej Harasovský nechal zaživa zazdít do zdi hukvaldského hradu. Podle pověstí bloudí duch nebohého preclíkáře hradem dodnes.

Zdroj: Pověsti z hukvaldského hradu a okolí

Nela Stuchlíková, 6. B

O HUKVALDSKÉ LIDOMORNĚ

V podzemí hukvaldského hradu a také v přízemních prostorách, které jsou dnes v rozvalinách, podle lidové tradice bývala kuchyně, koupel, vedle sklady a věznice, mučírna a obávaná lidomorna. K údajné lidomorně se vchází mohutným obloukovitě překlenutým pasem a původně bývala cisternou na vodu. Prý byla hluboká kolem dvaceti metrů a shora se její otvor uzavíral železnými dveřmi. Kolem dna měla kamennou lavičku, ke které do železných kruhů přikovávali vězně odsouzené ke smrti hladem.

O ZAZDĚNÉM PRECLÍKÁŘI

Nejhůře bylo Hukvaldským za panování hradního hejtmana z Harasova. Poddané honili drábi do roboty, mnohý z nich okusil pobyt v kládě a nejhorší ze všeho bylo, když hejtman našel zalíbení v mladých selských dívkách, které si zval po jedné k noční službě na hradě. Krásná a mladičká dcera skelnovského preclíkáře Světlíka byla s krávou na pastvě a snad jí na okamžik uspalo sluníčko nebo se příliš nechala unést vzpomínkou na svého milého, probuzení ze snu bylo krušné. Jejich kráva opustila louku a zatoulala se na panské. Rychle ji vyháněla a starala se, aby ji nikdo neviděl. Netušila, že ji spatřil samotný hejtman Harasovský, který okouzlen její mladickou svěžestí, poslal drába, aby ji přísně pokáral a vyzval k službě na hrad. Ustrašený otec ji raději schoval u příbuzných a dráb se vrátil na hrad s prázdnou. Harasovský strašně

Vtipy

Policajti

•Policista vyzve mladou slečnu k tanci a ptá se jí: „Slečno, vy si taky myslíte, že jsou policajti blbí?“ „Ne, ale na hymnu jsem ještě netancovala.“

•Šťára v baru. Několik výstřelů, zmatek a rozčilený velitel si zavolá seržanta: „Neřekl jsem vám, že máte dát střežit všechny vchody?“ „Ale jo, my je střežili. Oni snad museli utýct východem nebo co?“

•Na policii zvoní telefon a rozčilený hlas křičí: „Pómóc! Prrósím Vlúpalá sé ké mně kóčká!“ „Kočka? Paní, to snad není tak vážné.“ „Jákápák pání? Tádý pápoušék.“

Doktoři

•U očního: „Pane doktore, nevidím do dálky.“ Lékař vezme pacienta za ruku, přivede ho k oknu, ukáže na oblohu a ptá se: „Co vidíte?“ „Slunce.“ „Výborně. A teď mi laskavě povězte, kam dál byste ještě chtěl vidět?“

•Komise se ptá ředitele psychiatrické léčebny: „Proč vaši pacienti běhají po chodbách s volanty z aut?“ Ředitel vytáhne z trezoru volant: „Hned to zjistíme. Nasedněte.“

•Z pilotní kabiny se ozývá: „Je na palubě lékař?“ „Ano, tady mezi cestujícími, co potřebujete?“ „Oční choroba na pět písmen, poslední je L.“

Děti

•Babička povídá Pepíčkoví: „Kloučku můj, ty jsi mi tak podobný!“ Ten se rozeběhne za maminkou a křičí: „Mamííí, babička mě straší.“

•Děti ve školce: „Umí tvůj bratříček chodit?“ „Neumí, ale nohy má!“ „A má vlasy?“ „Je úplně holohlavý!“ „A má zuby?“ „Ty vůbec nemá!“ „Tak to vás v porodnici ošidili a dali místo miminka dědečka!“

•Synek se ptá tatínka: „Tati, kdy si indiáni malují obličej?“ „Když se chystají do boje.“ „Tak si dej pozor na mámu, stojí před zrcadlem a maluje se!“

Zdroj: www.smisek.cz

Jana Stuchlíková, 8. B